

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af nye Lærerpøster ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1131).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Paa dette lidt sene Tidspunkt skal jeg kort anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie og helst lidt hurtige Behandling. Det er vedtaget enstemmigt og uforandret i det høje Folketing, og jeg tvivler ikke paa, at det vil faa samme Tilslutning i dette høje Ting. Det gaar ud paa, at der skulde gives Lovhjemmel til, efterhaanden som Undervisningen gør det nødvendigt, at ansætte 4 Professorer og 4 Lektorer paa Landbohøjskolen. Efter Loven af 19. Marts 1918 og 10. August 1918, hvorved der vedtoges Udvidelser af de allerede opførte Bygninger paa Landbohøjskolens Grund og Køb af Københavns Sygehjem, er der skaffet de nødvendige Arealer til Veje til, at Undervisningen kan faa de Udvidelser, der trænges til, og som er nødvendige baade for Eleverne og for Skolens Anseelses Skyld.

Nu kan man sige: Hvorfor kommer man med dette Lovforslag nu om Ansættelse af Lærere, efterhaanden som Undervisningen gør det nødvendigt, naar dog ingen skal ansættes straks. Grunden er, at Landbohøjskolen ønsker forskellige nye Fag indført i Undervisningen i de forskellige Studieretninger, og at man for forskellige Studiers Vedkommende ønsker disses Varighed forlænget. Af Hensyn dertil har man ment det baade rigtigt og nødvendigt, at man, naar man vilde indføre en ny Undervisningsplan, gøre Studietiden længere og indføre nye Fag, havde Sikkerhed for, at Rigsdagen vilde være villig til at bevilge de Lærerkrafter, som var nødvendige, for at disse Udvidelser kunde træde i Kraft. Det er ikke Meningen, at disse Studieretningers Tid skal forlænges for de Elever, der allerede har paabegyndt deres Studier, men at Undervisningsplanen skulde træde i Kraft til Efteraaret, naar de nye Elever kommer ind, og det, efterhaanden som Undervisningstiden skrider frem, bliver nødvendigt at besætte forskellige af disse her nævnte Lærerpøster.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Velvillie. Og naar

jeg gaar ud fra, at den samme Tilslutning vil møde Forslaget her som i det andet høje Ting, gør jeg det, fordi de Lovforslag, som forhen er vedtagne om Landbohøjskolen, har mødt Velvillie fra alle Sider, idet man vistnok fra alle Sider er klar paa, at Landbohøjskolen bør udvide baade sine Bygninger og sin Undervisning, saa at den kan staa Maal med, hvad der kræves her i Landet, og naa den Anseelse, som det er nødvendigt, at den har udenfor Landets Grænser.

Hauch: Aarsagen til dette Lovforslags Fremkomst maa blandt andet søges i den Omstændighed, at man har besluttet sig til at udvide Undervisningstiden ved Landbohøjskolen for de landbrugsstuderende fra $1\frac{2}{3}$ til $2\frac{2}{3}$ Aar. Da vi i 1912 nedsatte en Kommission til Overvejelse af Forholdene vedrørende Landbrugsstudiet, og denne Kommission i 1914 afgav sin Betænkning, havde den delt sig i et Flertal og et Mindretal, af hvilke Flertallet foreslog, at Studietiden for de landbrugsstuderende skulde udvides til $2\frac{2}{3}$ Aar, hvorimod Mindretallet ønskede 2 Kursus paa Landbohøjskolen, et længere Kursus paa $3\frac{1}{2}$ Aar og Bibeholdelse af det gamle Kursus, dog saaledes tillempet, at man tænkte sig, at det særlig skulde besøges af Folk, som igen gik tilbage til Praksis, derimod ikke af Menneſker, som gik ud for at formidle de Kundskaber, som de havde faaet paa Landbohøjskolen. Undervisningsraadet har, som det fremgaar af Direktør Ellingers Skrivelse, der findes trykt som Bilag til Lovforslaget, sluttet sig til Kommissionsflertallets Indstilling om de $2\frac{2}{3}$ Aar samt Fortsættelseskursus i Specialfag. Denne Udvidelse af Studietiden maa anses for i høj Grad paakrævet, og jeg hilser derfor ogsaa dette Forslag med Glæde. Jeg kan sige, at da jeg for 16 Aar siden udgik fra Landbohøjskolen, var Forholdene saadanne derude, at man baade fra Lærernes og fra Elevernes Side, det tør jeg sige, var enig om, at Eleverne var ganske overlæssede med Arbejde, og det gjaldt til Dels ogsaa nogle af Lærerne. Og Forholdene har naturligvis ikke bedret sig siden den Tid, idet der er kommet saa mange nye Ting frem, som det har været nødvendigt at tage med ind under Undervisningen, og jeg maa sige, at jeg kan ikke tilbageholde min Frygt for, at de $2\frac{2}{3}$ Aar i og for sig kan blive knap Tid nok for de landbrugsstuderende, dersom man ikke er meget forsigtig med at tage nye Op-